

forsikringsvirksomhed med henblik på at belyse dennes funktioner og at undersøge, om denne i det hele virker formålstjenligt og drives uden unødigt fordyrende omkostninger, ". . . .

Ændringen foretoges i folketinget, hvor man ligeledes — ved en ændring af den oprindelig foreslåede § 2 — begrænsede antallet af kommissionsmedlemmer noget.

Spørgsmålet om en kontrol med forsikringsvæsenet blev allerede omkring århundredskiftet taget op for så vidt angår *livsforsikring*, idet man fandt, at der navnlig inden for denne gren af forsikringsvæsenet var tale om så langvarige kontrakter forbundet med opsporing, at der var brug for en sagkyndig teknisk bedømmelse af selskabernes betalingsevne, en bedømmelse, som den enkelte forsikringstager sjældent ville være i stand til at foretage.

Forhandlingerne førte til fremsættelse af forslag til lov om livsforsikringsvirksomhed, der blev gennemført i 1904. Loven er senere blevet ændret flere gange på grundlag af de i tidens løb indhøstede erfaringer og er pr. 1. oktober 1959 afløst af lov nr. 147 af 13. maj 1959 om forsikringsvirksomhed.

Skadesforsikringskontrakter er sædvanligvis af kortere varighed end livsforsikringskontrakter og er normalt ikke forbundet med henlæggelse af reserver i det omfang, som er karakteristisk for livsforsikring, og man mente derfor på det tidspunkt, da man gennemførte kontrollen med livsforsikring, at der ikke var et tilsvarende behov for kontrol med skadesforsikring. I løbet af de følgende år og navnlig under og umiddelbart efter den 1. verdenskrig blev det imidlertid klart, at dette synspunkt ikke var holdbart, og i 1921 nedsatte handelsministeren en kommission med den opgave at udarbejde udkast til en tilsynslovgivning for skadesforsikring. Lovforslag på grundlag af kommissionens betænkning blev fremsat i rigsdagssamlingen 1923-24, men blev ikke gennemført. Et i det væsentlige tilsvarende forslag blev imidlertid gennemført ved lov om skadesforsikringsvirksomhed m. v. af 2. maj 1934.

Denne lov samt livsforsikringsloven blev i årene 1952-57 undergivet en kommissionsbehandling, der i 1958 førte til fremsættelse af et lovforslag, som blev gennemført i 1959 som den foran omtalte lov af 13. maj 1959 om forsikringsvirksomhed.

Tilsynet med forsikringsselskaberne udøves — ligesom det også var tilfældet efter livsforsikringsloven og skadeforsikringsloven — af *forsikringsrådet*. Uden for lovens område falder navnlig sygekasser og arbejdsløshedskasser m. v., der henhører under socialministeriets tilsyn, og i det væsentlige bygningsbrandforsikring, som henhører under justitsministeriets tilsyn. Endvidere er Statsanstalten for Livsforsikring ikke undergivet tilsyn efter loven om forsikringsvirksomhed.

For nogle områder er der udover reglerne i lov om forsikringsvirksomhed fastsat særlige bestemmelser; dette gælder navnlig lovpligtig ulykkesforsikring og lovpligtig ansvarsforsikring for motor-